

Chtíc, a - by spal, tak zpí - va - la Sy - ná - čko - vi
Ma - tka, jenž po - no - co - va - la, mi - lá - čko - vi:

Ny - nej, roz - ko - šné dě - ťá - tko, Sy - nu Bo - ží;

ny - nej, ny - nej, ne - mluv - ňá - tko, svě - ta zbo - ží.

1. Chtíc, aby spal, tak zpívala
Synáčkovi
Matka, jenž ponocovala,
miláčkovi:
»Nynej, rozkošné děťátko,
Synu Boží;
nynej, nynej, nemluvnátko,
světa zboží.
2. Tobě lůžko jsem ustlala,
Spasiteli;
tvory k tvé chvále zvolala,
Stvořiteli.
Nynej, krásu a korunu
svrchovaná,
nynej, milujících cenou
vinšovaná.
3. Nynej, ta jest matky žádost,
holubičko;
nynej, všech anjelův radost,
má perličko.
Slávu, chválu vždy nabudeš
od mamičky,
když se vyspíš, jísti budeš
med včeličky.
4. Osladím' nim tvou kašičku
k tvé libosti;
otevřeš, vím, tvou hubičku
k té sladkosti.
Nynej, ráje mého kvítku,
rozmaryne,
z tebeť sobě dělám kytku,
jenž nezhyne.
5. Ó fialo, ó lilium,
ó růže má!
Nynej, vonné konvalium,
zahrádka má.
Ó loutno má, ó labuť má,
můj slavičku!
Nynej, libezná harfo má,
cymbáličku.
6. Na dobrou noc, ej hubička,
nynej, dítě:
kolíbat bude matička,
nynej hbitě.
Spí miláček, umlkněte,
anjelové,
se mnou k Bohu přiklekněte,
národové.«